ستاره‌ها

انتقاد شدید جوکوویچ از مقامات المپیک:

چرا بازی‌ها را ظهر برگزار می‌کنید؟

نوواک جوکوویچ، تنیسور شماره یک دنیا، از مقامات المپیک خواسته که مسابقات تنیس را در اوج گرما و رطوبت برگزار نکنند. او گفته در جریان پیروزی مقابل اوگو دیین از بولیوی، مرتباً دچار کمبود آب بدن می‌شده است.

او البته به‌سادگی توانست دیین را شکست دهد اما گفت که ساعت برگزاری بازی بسیار بد بوده است. مسابقه آنها ساعت ۱۱ ظهر به وقت توکیو برگزار شد.

جوکوویچ گفت: «من هنوز منتظرم بازیکنی را ببینم که از این آب و هوا خوشش بیاید! بازی در اوج گرما و رطوبتی که می‌گویند ۹۰ درصد است اما خدا می‌داند چقدر است، بسیار طاقت‌فرسا است. اوضاع مشخصاً برای همه همین است و این چیزی است که پیش از مسابقات توکیو از آن خبر داشتیم. ما انتظارش را داشتیم که اوضاع بسیار سخت باشد اما وقتی آمدیم و از نزدیک دیدیم، تازه متوجه شدیم که چقدر کارمان دشوار است. امروز حتی خبری از نسیم هم نبود. حس می‌کردم که هوای داغ، که زمین جذبش کرده بود، من را احاطه کرده است. کار واقعاً سخت بود و احتمالاً برای دیدارهایی که قبل از بازی ما برگزار شدند سخت‌تر هم بود اما حداقل نصف مسابقه را در سایه بودم و می‌توانستم توپ را بهتر ببینم و سرم گیج نرود.»

جوکوویچ این را پرسید که چرا مسابقات دیرتر برگزار نمی‌شوند: «واقعاً نمی‌فهمم چرا نمی‌خواهند ساعت مسابقات را تغییر دهند. آخرین بازی قبل از ساعت ۵ عصر به پایان رسید. امیدوارم با دیدن اوضاع، کمی ما را درک کنند. همه ورزشکاران رویای آن را دارند که در المپیک حضور داشته باشند و آن وقت نیم‌ساعت بازی می‌کنند و کناره‌گیری می‌کنند. کسی دوست ندارد تجربه المپیک‌اش به این ترتیب باشد اما ما باید شرایط را بپذیریم.»

اشاره جوکوویچ به زارینا دیاس است، که تنها بازیکنی بود که در میانه مسابقه، از ادامه آن انصراف داد اما این بازیکن صرب درباره خودش هم گفت: «من مرتباً دچار کمبود آب بدن می‌شدم. حس می‌کردم وزنه روی شانه‌هایم گذاشته‌اند، چون هوا خیلی گرم بود، رطوبت خیلی بالا بود و هوا هم جریان نداشت. من احساس می‌کردم خودم نیستم. پاهایم کند شده بود. این اولین باری نیست که شرایط سخت را تجربه می‌کنم اما وقتی با چند نفر درر ختکن صحبت کردم، آنها هم گفتند که این سخت‌ترین روزی بوده که تجربه کرده‌اند.»

یک سخنگوی فدراسیون بین‌المللی تنیس گفت: «سلامت بازیکنان اهمیت بسیار بالایی دارد و با ملاحظات فراوان بوده که ساعت ۱۱، یا زمان‌های دیرتر برای مسابقات در نظر گرفته شده است. تصمیم برگزاری مسابقات در ساعت ۱۱ بر اساس داده‌ها و برای یک تورنمنت ۹ روزه بوده و در آن محدودیت‌های محلی درباره کووید-۱۹ و غیرقابل پیش‌بینی بودن آب و هوا هم در نظر گرفته شده است. این شرایط همیشه برنامه‌ریزی را دچار مشکل می‌کند و سخت بتوان زمان‌بندی بهینه را به دست آورد. باران هم به اندازه گرمای شدید تأثیرگذار است. ما آب و هوا را کاملاً در نظر گرفته‌ایم.» جوکوویچ می‌خواهد امسال «گلدن اسلم» را به دست بیاورد. او در صورت قهرمانی در چهار گرند اسلم و پیروزی در رقابت‌های المپیک این عنوان را کسب خواهد کرد. تنها فردی که این کار را انجام داده اشتفی گراف در سال ۱۹۸۸ است.

حذف عجیب ژیمناست مشهور

این بار، سکوت سالن خالی از جمعیت، کاملاً برازنده آن صحنه بود. کوهی اوچیمورا که چهار بار در المپیک شرکت کرده و یکی از محبوب‌ترین ورزشکاران ژاپن است، در مرحله مقدماتی ژیمناستیک، داشت پیچیده‌ترین حرکتش را تمام می‌کرد که یک دستش سر خورد و به زمین افتاد. به این ترتیب اوچیمورا بخت کسب مدال در کشور خود را از دست داد.

کوهی اوچیمورا ۳۲ ساله نتوانست به رقابت‌های نهایی راه پیدا کند. او در مسابقات تیمی هم حضور ندارد. او را در ژاپن به نام «کینگ (سلطان) کوهی» می‌شناسند و یکی از مشهورترین ورزشکاران این کشور به شمار می‌رود: «نتوانستم کارهایی که تمرین کرده بودم را انجام دهم. به نظرم همین است و بس. در سه المپیک قبلی، می‌توانستم کارهایی که تمرین کرده بودم را انجام دهم اما در این المپیک نتوانستم.»

اوچیمورا در بیش از یک دهه اخیر، چهره‌ای شاخص در ژیمناستیک مردان بوده است. او در سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۶، تمامی عناوین ممکن در مسابقات جهانی و المپیک را کسب کرد. مدال‌های طلای او در لندن و ریو باعث شد اولین ژیمناست در ۴۴ سال گذشته شود که از مدال طلایش دفاع می‌کند. او در سال ۲۰۰۸ هم مدال نقره را کسب کرده بود.

اوچیمورا هفت مدال در المپیک کسب کرده: ۳ طلا و ۴ نقره. او ۲۱ مدال جهانی هم در کارنامه خود دارد.

اوچیمورا مدت زیادی را روی تشک باقی ماند و سپس نفسی عمیق کشید و بار دیگر حرکاتش را از سر گرفت. سپس از او سؤال شد که آیا این آخرین باری است که در یک رقابت شرکت می‌کند و او گفت: «نه، ولی نمی‌دانم. بگذارید وقتی به هتل برگشتم به این موضوع فکر کنم.» اما حالت بدن او و اینکه ژیمناستیک ورزشی متعلق به جوانان است، شاید پاسخ این سؤال را بدهد.

رکوردشکنی آمریکا و اسپانیا در واترپلوی زنان

تیم واترپلوی زنان آمریکا، مدافع عنوان قهرمانی جهان که به دنبال سومین مدال طلای پیاپی المپیک است، با پیروزی ۲۵ بر ۴ برابر نماینده میزبان در مرکز واترپلوی تاتسومی رکورد بیشترین گل زده در یک مسابقه المپیک را به نام خودش ثبت کرد اما این رکورد فقط چند ساعت دوام آورد و اسپانیا، قهرمان اروپا، با نتیجه ۲۹ بر ۴ آفریقای جنوبی را برد تا خودش رکورد دار شود. الناروییس که در ۱۶ سالگی برای نخستین بار در المپیک بازی می‌کرد، پنج گل زد در حالی که ۹ هم تیمی دیگرش هم موفق به گلزنی شدند.

ژاپن که مثل آفریقای جنوبی برای نخستین بار در واترپلوی زنان شرکت می‌کند، شروع خوبی داشت و حتی ۳-۳ مساوی کرد اما وقتی حریفش در بازی جا افتاد، تسلیم شد. کاپیتان آمریکا، مگی استیفنز و استفانیا هارالابیدیس هر کدام پنج گل زدند. هفت بازیکن دیگر آمریکا هم موفق به گلزنی شدند. اشلی جانسون، دروازه‌بان آمریکا هم فرم فوق العاده‌ای داشت و از ۱۹ ضربه به سمتش ۱۵ تا را مهار کرد تا آمریکا در گروه B شروع فوق العاده‌ای داشته باشد. استرالیا هم در گروه A کانادا را ۸ بر ۵ برد.

تیم کمیته المپیک روسیه که پنج سال قبل در ریو به مدال برنز رسید، در یک بازی فیزیکی و سخت مقابل چین به برتری ۱۸ بر ۱۷ رسید.

ماجرای تیم ROC در المپیک چیست؟

تحقیر شدید روسیه در توکیو

ورزشکاران روس حق ندارند در المپیک توکیو زیر پرچم کشورشان مسابقه بدهند و اگر هم قهرمان شوند، به جای سرود ملی این کشور، سرود المپیک پخش می‌شود

بازی‌های المپیک آغاز شده و ورزشکاران مختلف به دنبال آن هستند که برای کشورشان افتخارآفرینی کنند اما طرفداران تیزبین متوجه شده‌اند که یکی از تیم‌های حاضر در المپیک، ROC نام دارد. ماجرای این تیم چیست؟

نام ROC مخفف Russian Olympic Comittee یا کمیته المپیک روسیه است. ۳۰۳ ورزشکار از روسیه در این تیم حضور دارند و با پرچم المپیک رقابت می‌کنند، نه اینکه با پرچم کشورشان به میدان بروند.

روسیه قوانین ضد دوپینگ را بارها نقض کرده و مقامات این کشور هم به این موضوع اعتراف کرده‌اند. آنها ۲۳/۹ میلیون یورو جریمه شده‌اند و بیش از ۱۰۰ ورزشکار روس هم نتوانستند در رقابت‌های المپیک تابستانی ریو ۲۰۱۶ شرکت کنند. آنها از حضور در این رقابت‌ها محروم شده بودند.

آژانس ضد دوپینگ روسیه علیه اقدامات آژانس بین‌المللی مبارزه با دوپینگ (WADA) به دادگاه عالی ورزش شکایت کرد، چرا که این کشور چهار سال از حضور در هر رقابت بین‌المللی یا میزبانی رقابت‌های بین‌المللی محروم شده بود. بعد تر دو سال از محرومیت آنها تعلیقی شد، به شرط آنکه ۴ میلیون یورو جریمه را تا اول جولای می‌پرداختند. این اتفاق افتاد و دو سال از محرومیت آنها تعلیق شد.

کمیته بین‌المللی المپیک به این ترتیب به ورزشکاران روس اجازه داد که بدون ملیت خود در المپیک توکیو ۲۰۲۰ شرکت کنند. ورزشکارانی که دوپینگ‌شان منفی شده بود، با پرچم بی‌طرف شرکت کرده‌اند. آنها حق استفاده از پرچم روسیه یا پوشیدن لباس‌های به رنگ پرچم این کشور را ندارند و از لوگوهای روسیه هم نمی‌توانند استفاده کنند.

اگر ورزشکاران روسیه برنده مدال شوند، سرود المپیک پخش خواهد شد. در این صورت، آنها اجازه آن را خواهند یافت که لباس‌هایی با رنگ پرچم روسیه بپوشند، به شرط آنکه نام روسیه روی لباس‌شان نقش نبسته باشد.

در سال ۲۰۱۸، ورزشکاران روس تنها در صورتی می‌توانستند مدال بگیرند که لباس خاکستری به تن می‌کردند.

این ورزشکاران نباید تحت هیچ شرایطی از پرچم، سرود ملی و نمادهای روسیه استفاده کنند و اجازه انتشار تصاویر یا پیام در شبکه‌های اجتماعی را هم ندارند.

همه خبرنگاران باید تیم آنها را «کمیته المپیک روسیه» بخوانند و به همین دلیل است که این اسم را در رقابت‌های امسال می‌بینید.

این اولین باری نیست که ورزشکاران روس مجبور شده‌اند با پرچم بی‌طرف در رقابت‌ها شرکت کنند. المپیک زمستانی ۲۰۱۸ در پیونگ‌چانگ هم همین ماجرا را برای‌شان داشت. آنها در آن هنگام تحت نام OAR، یا «ورزشکاران المپیکی از روسیه» در رقابت‌ها حضور یافتند.

کمیته پارالمپیک ۲۰۱۸ سختگیرتر هم بود و تنها در این صورت اجازه حضور ورزشکاران روس را داد که آنها با نام NPA یا ورزشکاران پارالمپیکی بی‌طرف در رقابت‌ها حضور یابند.

منبع: سان

قهرمان تورد و فرانس در ژاپن به برنز رسید

روز تاریخی پوگاچار

اگر تادی پوگاچار را دوباره متهم نکنند که روی دوچرخه‌اش موتور نصب کرده، باید گفت او در ژاپن یک بار دیگر تاریخ‌ساز شد. دوچرخه‌سوار ۲۲ ساله نخستین قهرمان تورد و فرانس شد که در رقابت جاده در المپیک به مدال می‌رسد. این اسلوونیایی پشت سر ریکارد و کاراپاس اکوادوری و ووت فان آرت بلژیکی که به ترتیب طلا و نقره گرفتند، به برنز رسید. پیش از این هم ستاره‌های تورد و فرانس در المپیک به موفقیت‌هایی دست یافته‌اند، از جمله برادلی ویگینز که در سال ۲۰۱۲ تورد و فرانس را برد و در بازی‌های لندن به مدال طلای تایم تریل انفرادی نایل شد. همچنین یان اولریش در تور سال ۲۰۰۰ دوم شد و در رقابت جاده المپیک سیدنی مدال طلا گرفت اما پوگاچار نخستین قهرمان تورد و فرانس است که در همان سال در رقابت جاده المپیک مدال می‌گیرد. او در سال ۲۰۲۰ هم قهرمان معتبرترین تور دوچرخه سواری سال شده بود. پوگاچار بعد از دریافت مدال گفت: «تمام تلاشم را کردم و حالا بی‌نهایت خوشحالم. ما مسیر و همچنین سربالایی آخر را کنترل کرده بودیم. ما گروه خوبی داشتیم و اگر چه خیلی سخت بود اما به خواسته‌مان رسیدیم.» این مدال برنز نخستین مدال المپیکی پوگاچار است که اولین پیراهن زرد را برای کشورش به ارمغان آورد. پوگاچار در تایم تریل روز چهارشنبه مسابقه نمی‌دهد، اسلوونی تنها یک سهمیه برای تایم تریل به دست آورد و بریموژو گلیج که به دلیل حادثه کارش در تورد و فرانس نیمه تمام ماند و در رقابت جاده المپیک بیست و هشتم شد، چهارشنبه مسابقه می‌دهد. حالا باید مقامات تیم امارات که پوگاچار در آن عضویت دارد، برای حضور او در ووئلتای اسپانیا تصمیم بگیرند. این تور که در کنار جیرو د ایتالیا و تورد و فرانس سه مسابقه مهم دوچرخه سواری سال است، از ۲۳ مرداد در بورخوس آغاز می‌شود. پوگاچار در سال ۲۰۱۹ در ووئلتا سوم شد و اگر تصمیم بگیرد در تور بزرگ اسپانیا شرکت کند، شانس اول قهرمانی به حساب می‌آید.

کاراپاس در فولکلور ورزشی اکوادور

دومین طلای تاریخ

رقابت جاده بسیار سخت المپیک، بیشتر از ۱۳۰ دوچرخه سواری را که از پارک «موساشینو نوموری» با آن گرمای طاقت فرسا رکاب زدن را شروع کرده بودند، از نفس انداخت اما نه ریچارد کاراپاس، برنده مدال طلا که به تمرین در منطقه آتشفشانی اکوادور عادت دارد. این دوچرخه‌سوار ۲۸ ساله اهل کوهستان که به خاطر خستگی ناپذیری‌اش در میان دوچرخه‌سواران حرفه‌ای شهرت دارد، بر همه سختی‌هایی که توان مدعیان دیگر را گرفت، غلبه کرد و به تنهایی مسیر افتخار را تا پایان طی کرد. او در تیم اینئوس گرنیدیرز به عنوان متخصص کوهستان معروف است و در جاده فوجی اینترنشنال مثل یک ماشین فرمول یک حرکت کرد تا با یک دقیقه اختلاف نسبت به رقبا به قهرمانی برسد. این یک کار خارق العاده در پایان مسیر ۲۳۴ کیلومتری و شش ساعت رکابزنی در دامنه کوه فوجی بود. جایی که بیشتر از ۲۰ درصد شرکت کنندگان نتوانستند به خط پایان برسند. این شاهکار در تاریخ فولکلور ورزشی اکوادور جاودانه می‌شود، چون کاراپاس دومین مدال طلای تاریخ این کشور را به دست آورده، اولی را جفرسون پرس در المپیک ۱۹۹۶ آتلانتا در مسابقه راهپیمایی کسب کرده بود. کاراپاس در واقع دومین مدال‌آور تاریخ کشورش در المپیک است. پرس در سال ۲۰۰۸ هم در راهپیمایی ۲۰ کیلومتر به مدال نقره رسید. کاراپاس که چند ماه ابتدایی امسال را به تمرین در حاشیه آتشفشان کوتوپاکسی داند اختصاص داده بود، پیش از این قهرمانی جیرو را به دست آورده و در تورد و فرانس که دو هفته پیش تمام شد، سوم شد اما مدال طلای المپیک را باور نکردنی توصیف کرد: «اینکه پرچم کشورت بالاتر از همه باشد و مدال طلا بگیری، حسی فوق العاده دارد. من خیلی زحمت کشیدم و حالا به نتیجه‌ای رسیده‌ام که برای خودم و کشورم مایه افتخار است. من توانستم بخشی از تاریخ کشورم باشم و این خیلی مهم است.»

بعد از قهرمان کردن میلواکی باکس در لیگ

آیا جیانیس بهترین اروپایی تاریخ NBA است؟

گزارش
خوانما روبیو

جیانیس آنتتوکونمپو در بیشتر مدت حضورش در NBA یک معما بوده. یک پسر جوان و لاغر اندام بود وقتی در سال ۲۰۱۳ به عنوان پانزدهمین انتخاب به میلواکی باکس آمد با اسمی که خواندنش هم سخت بود چه برسد به نوشتنش اما به سرعت پیشرفت کرد، از جهات مختلف، فیزیکش و بازی‌اش. با زهم یک جای کارش می‌لنگید، تجربه خوبی در پلی آف نداشت. در سال‌های ۲۰۱۹ و ۲۰۲۰ که باکس به ترتیب برابر تورنتو رپتورز و میامی هیت شکست خورد، به عنوان باارزش‌ترین بازیکن فصل دست یافت اما در پلی آف چندان موفق نبود. خیلی‌ها کم از بازیکنی که سر بزنگاه نمی‌توانست بدرخشد، ناامید شدند. اما واقعیت این بود که جیانیس در حال پخته شدن، آموختن، اصلاح اشتباهات و سختکوشی بود. مشارکت فیزیکی‌اش در بازی باعث شد ابعاد جدیدی به بازی‌اش اضافه شود مثل بازیخوانی، تجربه و بهبود حرکات. یک آدم آرام و وفادار به خانواده و دوستان نزدیک شاید در فهرست ستاره‌های شما نباشد اما او به تیمی که قبولش کرده بود، متعهد ماند. او برای اینکه به شایعات جدایی‌اش از باکس و بازی در کنار بزرگترین ستاره‌های NBA پایان دهد، قرارداد‌ش را پنج سال تمدید کرده به ارزش ۲۲۸ میلیون دلار که یک رکورد است. جیانیس که اصالت نیجریه‌ای دارد و در آتن متولد شده، بسکتبال را در سال ۲۰۰۷ وقتی ۱۳ سال داشت، شروع کرد. چهار سال بعد در دسته دوم یونان بود و یک سال بعد که ۱۸ سالش تمام شد، به کای سارا گو سارفت. می‌دانستند بازیکنی با استعداد بی‌نهایت گرفته‌اند اما فرصتی برای لذت بردن از او پیدا نکردند هر چند ۳۰۰ هزار یورو سود خالص نصیب‌شان شد.

او ۳۰ اکتبر ۲۰۱۳ نخستین بازی‌اش در NBA را انجام داد در حالی که ۱۸ سال و ۳۲۸ روز سن داشت. باکس اما با ۱۵ برد و ۶۷ باخت فصل را به پایان رساند و او کمتر از هفت امتیاز و بیشتر از چهار ریباند در هر بازی داشت. فصل بعد بازیکن ثابت شد و در فصل چهارم بازیکن آل استار شد. در سال ششم جایزه MVP را گرفت و در تیم منتخب فصل حضور یافت. سال هفتم جایزه MVP و بهترین مدافع را گرفت و در فصل هشتم بهترین بازیکن فینال شد و قهرمانی NBA را به دست آورد. باید او را بهترین اروپایی تاریخ NBA دانست حداقل اگر آمارش را در نظر بگیریم.

دو سال بعد از آنکه مقصر ناکامی‌های باکس در پلی آف قلمداد می‌شد، به خاطر بازی‌های فوق العاده در فینال نماد NBA شد بخصوص بازی ششم که قهرمانی باکس در آن قطعی شد و او ۵۰ امتیاز گرفت، ۱۴ ریباند داشت و پنج بار بلاک شات به نامش ثبت شد تا باکس بعد از نیم قرن قهرمان شود. قدرت بدنی و مهارت غیرقابل قیاس او حالا با پختگی عجین شده همراه با توان رهبری و ذهنیت پیروزی و با زیخوانی جیانیس را ستاره این روزهای NBA کرده که در دفاع و حمله بدون جایگزین است. تنها انتخاب برای جایزه MVP فینال او بود به خاطر اینکه در هر بازی فینال به طور متوسط ۳۵/۲ امتیاز، ۱۳/۲ ریباند، ۵ پاس منجر به کسب امتیاز ۱/۸ بلاک شات داشت. هیچ بازیکن دیگری در طول دوران حرفه‌ای خود MVP فصل عادی (او دو بار برده)، MVP فینال، بهترین بازیکن دفاعی سال و دارنده بیشترین پیشرفت را نبرده و تا به حال تنها مایکل جردن و حکیم الاجوان سه تای اولی را برده‌اند. جیانیس هفتمین بازیکن در تاریخ ۷۵ ساله NBA است که در یک بازی فینال ۵۰ امتیاز می‌گیرد، نفر قبلی لبرون جیمز در سال ۲۰۰۸ و قبل از او جردن در سال ۱۹۹۳ موفق به ثبت این رکورد شده بودند.

آنهایی که می‌گویند آنتتوکونمپو بعد از این قهرمانی تمام می‌شود، سن او و ظرفیتش برای پیشرفت را فراموش کرده‌اند. او در ۲۶ سالگی قهرمان شده در حالی که لبرون جیمز و جردن به ترتیب در ۲۷ و ۲۸ سالگی نخستین قهرمانی را تجربه کردند. به قول میکا آدامز، روزنامه‌نگار، به سختی می‌توان بازیکنی پیدا کرد که در این سن رهبر تیم شود و قهرمانی هم به دست آورده باشد. لری برد در ۱۹۸۱، مجیک جانسون در ۱۹۸۵، تیم دانکن در ۱۹۹۹ و دواین وید در ۲۰۰۶ نمونه‌های دیگری هستند که البته همواره کنارشان بازیکن بزرگی بوده که در عملکردشان نقش مؤثری داشتند. آیا می‌شود با قاطعیت جیانیس را بهترین اروپایی تاریخ NBA دانست؟ پیش از این درک نووویتزکی شرایطش را داشت، او MVP فصل عادی شد و در تنها قهرمانی‌اش بهترین بازیکن فینال لقب گرفت ضمن اینکه ۱۴ بار در تیم آل استار بود و ششمین بازیکن امتیاز آور تاریخ این رقابت‌ها است که ۲۱ سال در تیمی دالاس بازی کرده و رکورددار است. تونی پارکر و یائو گاسول نام‌های دیگر هستند. اولی ستاره سن آنتونیو اسپرز بود که چهار بار قهرمان شد، اولین اروپایی که به چنین افتخاری رسید. گاسول هم دو بار بالس آنجلس لیکرز قهرمان شد و افتخارات فردی زیادی به دست آورد.

به هر حال جیانیس منتقدان خود را ساکت کرده و جایگاهش در میان اسطوره‌های NBA تثبیت شده، فقط خدا می‌داند موفقیت‌هایش تا کجا ادامه پیدا می‌کند چون او سال‌های زیادی را در پیش دارد.

منبع: آ.اس

المپیک ۲۰۲۰

حذف زودهنگام زن شماره یک تنیس

اشلی بارتی، نفر اول رده‌بندی تنیسورهای جهان، در اولین دور از رقابت‌های تنیس انفرادی زنان با قبول شکستی حیرت‌آور و غیرمنتظره از صعود به مرحله بعدی باز ماند. این تنیس باز استرالیایی که تنها دو هفته پیش در انگلیس موفق شد رقابت‌های ویمبلدون، سومین گرند اسلم فصل تنیس را فتح کند، در توکیو یکی از ضعیف‌ترین نمایش‌های خود را ارائه کرد و در ۲ ست متوالی با نتایج ۶-۴ و ۶-۳ به حریف اسپانیایی خود سارا سوریس تورمو باخت. بارتی با اینکه ست دوم را خوب آغاز کرد و به نظر می‌رسید که آماده بازگشت به بازی و جبران شکست ست اول است، در نهایت با از دست دادن امتیازات کلیدی بازی مغلوب شد. عملکرد او آنقدر بد بود که تیموتی بورک، گزارشگر آمریکایی مسابقه، آن را بدترین نمایشی که از این زن استرالیایی دیده است توصیف کرد. بارتی که به شدت از قبول این شکست ناراحت و مأیوس به نظر می‌رسید، در پایان مسابقه حاضر به انجام هیچ مصاحبه‌ای نشد. یکی از دلایل اصلی باخت بارتی اشتباهات مکرر او نسبت به حریفش بود. در حالی که زن شماره یک جهان مرتکب ۲۷ خطا شد، سارا سوریس تورمو تنها ۵ خطا داشت. او در حالی این نمایش ضعیف را ارائه کرد و حذف شد که روز قبل از این مسابقه در بخش دوبل زنان، به همراه استورم ساندرز توانستند رقبای ژاپنی خود را در دو ست متوالی با نتایج ۶-یک و ۶-۲ شکست دهند.

انصراف سوارکار اتریشی به دلیل دندان درد اسبش

ویکتوریا مکس تئورر، سوارکار اتریشی رشته «درساژ» (سوارکاری نمایشی) شانس کسب مدال در پنجمین دوره حضورش در رقابت‌های المپیک را به خاطر مشکلی که برای اسبش پیش آمد از دست داد. تئورر ۳۵ ساله قرار بود شنبه در مسابقات شرکت کند اما مشکلاتی که برای اسب ۱۱ ساله او در حین انجام تمرینات به وجود آمد مانع از این کار شد. بعد از معاینات‌ی که برای یافتن علت مشکل این اسب صورت گرفت، مشخص شد که او دچار آبسه دندان آسیا شده است. این اتفاق مانع از حضور تئورر شد، کسی که در اولین حضورش در رقابت‌های المپیک در سال ۲۰۰۴ در آتن هشتم شد و در بخش انفرادی رقابت‌های المپیک ۲۰۱۲ لندن در رده سیزدهم قرار گرفت. او فرزند سیسی تئورر است که سال ۱۹۸۰ در المپیک مسکو مدال طلا کسب کرد. تئورر با وجود انصراف از این رقابت‌ها، در محل برگزاری مسابقات حضور پیدا کرد تا هموطنانش را تشویق کند.

اتفاق تلخ برای قهرمان تنیس مردان

اندی ماری، قهرمان دو دوره المپیک ۲۰۱۲ لندن و ۲۰۱۶ ریو دوژانیرو به دلیل مصدومیت شانس رقابت برای کسب سومین مدال طلایش در این رقابت‌ها را از دست داد. ستاره اسکاتلندی تنها چند ساعت پیش از اولین مسابقه‌اش در رقابت‌های انفرادی تنیس مردان، مصدوم شد و به همین دلیل مجبور به انصراف شد تا شانس دفاع از عنوان قهرمانی‌اش را از دست داده باشد. این در حالی است که او در توکیو شروع خوبی داشت و به همراه جو سالیسبوری در بخش تنیس دوبل مردان اولین بازی‌اش را برده بود. پس از این بازی قرار بود ماری در بخش انفرادی هم با فلیکس اوگر آلیاسیمه از کانادا روبه‌رو شود که مصدومیت اجازه این کار را به او نداد و به این ترتیب مکس پروسل از استرالیا جانشین او شد. طبق گزارش نشریه دیلی میل، ماری از مدتی پیش با مصدومیت عضله چهارسر مواجه بوده و به همین دلیل مجبور بود که از میان دو رویداد انفرادی و دوبل یکی را انتخاب کند. او گفت: «واقعاً متأسفم که باید کنار بکشم اما کادر پزشکی به من توصیه کردند که در هر دو رویداد شرکت نکنم. برای من انصراف از رقابت‌های انفرادی بسیار سخت بود اما حالا می‌خواهم روی بازی‌ام در بخش دوبل در کنار جو تمرکز کنم.» ماری و سالیسبوری خودشان را به عنوان یک مدعی جدی برای بخش دوبل تنیس مردان المپیک توکیو معرفی کردند؛ وقتی که در دور نخست، حریف‌شان زوج فرانسوی، پیر اوگه هربرت و نیکلاس ماهوت را در دو ست متوالی با نتایج ۶-۳ و ۶-۲ شکست دادند.